

[Bollmann]

ges, men det kan ministeren måske svare på her eller under udvalgsbehandlingen.

Når vi vender os så stærkt imod forslaget, er det, fordi det rammer en lang række hus- ejere, som har handlet i tillid til gældende regler, og det rammer jo dobbelt, fordi de samme mennesker også er ramt af løn- og prisbegrænsningslovene. De pågældende, ofte unge, mennesker har været nødt til at stifte en stor gæld for overhovedet at skaffe sig en bolig. De har ingen muligheder for at få indkomstforøgelser. De har kun én mulighed, og det er at sælge og flytte i socialt boligbyggeri og så blive gode socialdemokrater, for ellers ryger boligstøtten formentlig. Hvis det er det, man vil, jage folk ud af eget hus, er forslaget sikkert velegnet, men det kan vel ikke være meningen. Vi vil i hvert fald ikke være med.

Vi vil heller ikke være med til at jasje en sådan lovgivning igennem på 14 dage. Vi føler ikke, at problemet om sondringen mellem privat og erhvervsmæssig gæld er løst med dette forslag. Den dag ministeren kan overbevise os om, at han har klaret problemet, kan vi diskutere begrænsning af rentefradrag, men det bliver ikke ved at give fradrag i skatten, det bliver en beløbsbegrænsning, hvis vi skal være med, og så naturligvis kun for renter af fremtidig gæld.

Vi må derfor absolut afvise det foreliggende forslag.

Waldorff (VS):

Det er ifølge TV-Avisen og andre sandhedskilder i vores højt besungne demokrati kommet som et direkte chok for brede dele af befolkningen, at den nye skatteminister har tænkt sig at gennemføre sin radikale skattereform – det kan man sætte i gåseøjne eller lade være, alt efter hvilken opfattelse man har af ordet – sin radikale reform af rentefradragsretten for privat gæld på 5 år og ikke på de forventede 15–20 år. Det er hårde tider at være skatteminister i, ikke så meget fordi man skal stille til tærsk hos forkarleneovre i Landbrugsrådet, men fordi man skal lide den tort, at TV-Avisen og andre simpelt hen ikke kan begribe, at man med så store armsving annoncerer et så begrænset og tøvende indgreb i rentefradragsretten, og at man derfor forveksler forslaget med en egentlig fradragsreform. Det er det, der er

sket, og det må næsten være for meget for en skatteminister.

Overgangsperioden på 15 år, som har været diskuteret, har altid drejet sig om en total fjernelse af rentefradragsretten for privat gæld og ikke om den omlægning fra indkomst til skat, som der er tale om i dette forslag.

De private renteudgifter udgør i 1979 ifølge bemærkningerne ca. 25 mia kr., og det kan man regne sig frem til betyder et provenutab på et eller andet sted i nærheden af 14 mia kr. om året. Denne storslåede reform fra regeringen drejer sig altså om at bruge 5 år til at kradse blot 2,7 mia kr. ind af disse, skal vi sige mellem 10 og 15 mia kr. Jeg mener, det er fuldt forståeligt, at det overstiger TV-Avisens fatteevne, at man tager alt det besvær, som følger med dette forslag, for at opnå så begrænset et resultat, som der her er tale om.

VS har selvfølgelig tænkt sig at stemme for dette forslag. Det er et udtryk for den realisme, som vi diskuterede tidligere i dag. Vi er ikke forvænt med forbedringer af skattesystemet, så vi tager selv de små forbedringer med, men det er ikke med begejstring, bestemt ikke. De største problemer med rentefradragsretten ligger jo i forhold til ejerboligbeskatningen, og de 10 mia kr. i årligt tilskud, som ejerne får på bekostning af lejerne som skatteydere, og som ikke engang er til gavn for de dårligst stillede ejere, er en af de største urimeligheder i skattesystemet, og derfor er det selvfølgelig nødvendigt at gøre noget ved det. Som det er i dag, lader man, som om man prøver at rette op på disse urimeligheder ved hjælp af lejeværdibeskatningen, men det lykkes selvfølgelig ikke. Man skaber bare en stribe andre urimeligheder.

Begrænsningen af rentefradragsretten ifølge regeringens forslag ændrer ikke disse urimeligheder. Man fjerner én urimelighed, nemlig den, at fradraget er størst for dem, der tjener mest, men de andre urimeligheder i forbindelse med rentefradragsretten eksisterer stadig. Ved siden af vil der også fortsat eksistere en lejeværdibeskatning, og derfor er vi i den underlige situation, at VS' forslag om helt at fjerne rentefradragsretten i virkeligheden vil virke mere socialt og mere lempeligt over for de eksisterende ejere end det forslag, som skatteministeren kommer med. Det vil det, fordi vores forslag betyder en